	GU J Sci, Part A, 8(1	1): 166-188 (2021)	
OURNAL OF SCIENCE	Gazi Uni		
	Journal of		
1949 - 20 1946 - 20	PART A: ENGINEERING	G AND INNOVATION	
1.854519e	http://dergipark	.gov.tr/gujsa	Contraction of the local sectors
	Araștırma Makalesi	Research	Article

Gümüşler (Niğde) Antimon (Sb) Cevherleşmesinin Mineralojik ve Jeokimyasal Araştırılması

Mineralogy and Geochemistry Investigations of Gümüşler (Nigde) Antimony (Sb) Mineralization

Ali TÜMÜKLÜ^{1*}, Okan TOSUNBAŞ²

¹Niğde Ömer Halisdemir Üniversitesi, Mühendislik Fakültesi, Jeoloji Mühendisliği Bölümü, 51240, Niğde ²Niğde Ömer Halisdemir Üniversitesi, Fen Bilimleri Enstitüsü, Jeoloji Mühendisliği ABD, 51240, Niğde

Anahtar Kelimeler	Özet
Gümüşler Jeokimya Stibnit Zinober Metazinober Nabit Altın	Gümüşler Sb cevherleşmesi Niğde metamorfikleri içerisinde yapısal kontrollü olarak iki farklı tipte cevherleşme sunmaktadır. Birinci tip cevherleşme metamorfiklerin şistozite yüzeyine parelel konumda kuvars bantları içerisindedir. İkinci tip cevherleşme fay düzlemleri içerisinde breşik zonda yer almaktadır. Her iki cevher tipinin ana gang minerali kuvars olup, baritt minerali de bulunmaktadır. Antimon cevherinin ana minerali stibnit olup, süperjen ortamlarda alterasyonu sonucu ikincil antimon oksit minerallerine dönüşmüştür. Şistozite yüzeylerinin arasındaki cevherleşme süt kuvars içerisindedir. Breşik zondaki cevherler ise Niğde metamorfiklerine ait breş parçaları ile birlikte bulunmaktadır. Antimon cevheri ile birlikte Hg cevherleşmesinin ana cevher minerali zinoberdir. Zinoberler yüzey sularının introzyondan kaynaklanan ısınması sonucu metazinobere dönüşmüştür. Kuvars kristalleri içerisinde nabit altın taneleri bulunmaktadır. Jeokimyasal analiz sonuçlarının ikili diyagramlarında Sb-Cu, Sb-Zn ve Sb-Mo element çiftlerinin arasındaki bu ilişki korelasyon matriksinde de tespit edilmiştir.
Keywords	Abstract
Gumusler Geochemistry Stibnite Cinnober Metacinnober Native Gold	Gümüşler Sb mineralization represents two different types of structurally controlled mineralization within the Niğde metamorphics. The first type of mineralization is in quartz bands parallel to the schistosity surface of metamorphics. The second type of mineralization is located in the brecciated zone within the fault planes. The main gangue mineral of both ore types is quartz and barite is also present. The main mineral of antimony ore is stibnite and it has been transformed into secondary antimony oxide minerals as a result of alteration in supergene environments. The mineralization between the schistosity surfaces coexists with milk quartz. The ores as a result of the heating of surface waters due to intrusion. There are native gold grains in quartz crystals. In the binary diagrams of the geochemical analysis results, there is a negative correlation between Sb-Cu, Sb-Zn and Sb-Mo element pairs and a positive correlation between Sb-As, Sb-Pb and Sb-Ba. This relationship between elements was also found in the correlation matrix.

Alıntı / Cite

Tümüklü, A., & Tosunbaş, O. (2021). Gümüşler (Niğde) Antimon (Sb) Cevherleşmesinin Mineralojik ve Jeokimyasal Araştırılması. *GU J Sci, Part A*, 8(1), 166-188.

Yazar Kimliği / Author ID (ORCID Number)	Makale Süreci / Article Process	
A. Tumuklu, 0000-0003-1215-8748	Başvuru Tarihi / Submission Date	28.02.2021
O. Tosunbas, 0000-0001-5313-2435	Revizyon Tarihi / Revision Date	09.03.2021
	Kabul Tarihi / Accepted Date	25.03.2021
	Yayım Tarihi / Published Date	29.03.2021

1. GİRİŞ

Antimon (Sb) cevherleşmesinin yatak oluşum modellemesi, mineraloji-petrografi ve jeokimyasal özelliklerinin araştırma çalışmaları, Au, Hg, W ve Bi gibi kıymetli metallerin kökenleri ve yataklanma sekilleri ile benzer olan hidrotermal sistemlerde bulunması ve benzer parajenez göstermesi ile son yıllarda bilim insanlarının önem verdiği cevherlesmelerdir. Antimon rezervleri Dünya üzerinde başta Çin olmak üzere Bolivya, Kanada, Meksika, Rusya, Güney Afrika, Tacikistan ve Türkiye'de bulunmaktadır (Seal vd., 2017). Türkiye'de; Balıkesir, Hatay, İzmir, Kütahya, Manisa, Niğde, Tokat illerinde antimon rezervleri bulunmaktadır (Yücel, 2020). Günümüzde bu yatakların önemli bir bölümünde Sb cevheri olan stibnit (Sb₂S₃) üretimi yapılmaktadır. Niğde ili güneydoğusunda yer alan Çamardı ilçeleri arasında birçok Sb, Au, Sn, Hg, Cu, W, Pb/Zn ve Fe yatak ve mostraları yer almaktadır. Bunlardan Celaller Sn (kasiterit, SnO₂) yatağının işletme tarihleri Bronz çağına kadar tarihlenebilmektedir. Bölgedeki diğer birçok yatak (Ückapılı Au, Tandırlı Sırtı Pb/Zn, Gümüsler Sb ve Hg) ise Osmanlı imparatorluğu ve daha önceki uygarlıklar tarafından işletildiği ile ilgili bazı veriler eski ocak kalıntılarında rastlanılmaktadır. Bölgede birçok eski madencilik çalışmaları ile ilgili galeri, yarma, kuyu ve açık ocak işletme alanı gibi kalıntılar mevcuttur. Gümüşler (Niğdde) Sb işletme kalıntıları da bunlardan birisidir. Cevherleşmeler yaklaşık doğu-batı uzanımlı olan aplitik ve mikropegmatitik dayklarla yakın bir ilişki gösterir (Akçay, 1995). Günümüzde Çamardı (Niğde) ilçesinin batı ve kuzey kesiminde Pb/Zn ve Sb üretimi yapılmasına rağmen bazı ocaklar terk edilmis durumda bulunmaktadır.

Niğde masifini konu alan birçok akademik çalışma bulunmaktadır. Bu çalışmalar genel jeoloji ve mineraloji-petrografi ağırlıklı olup, maden yatakları ile ilgili olanları ise daha az sayıdadır. Blumenthal (1941; 1963), Tromp (1942), Okay (1955), Kleyn (1970), Dennis (1970) ve İleri'nin (1975) çalışmalarında Niğde masifinin temel jeolojik unsurları ortaya konulmuştur. Daha sonraki süreçte Göncüoğlu (1977; 1981a, b; 1986), Özgüneyli (1978) ve Oygür vd.'nin (1984) çalışmaları yer almıştır. Son 20 yılda ise bölge özellikle yabancı araştırmacıların ilgisini çekmiştir. Bunlar arasında Whitney & Dilek (1998), Whitney vd. (2001; 2003), Gautier vd. (2002), Fayon & Whitney (2007) ve Çinku vd. (2016) sayılabilir. Bu çalışmalarda Niğde masifini oluşturan Gümüşler, Kaleboynu ve Aşığediği litodemlerini oluşturan mika ve granatlı şist, amfibolit ve kuvarsitlerin ayrıntılı mineralojik-petrografik, tektonizma ve metramorfizma ilişkilerini açıklamışlardır. Bölgedeki maden yatakları ve jeokimya ile ilgili olarak, Kuşçu vd. (1993), Akçay (1995), Yalçın & Yaman (1996), Yalçın (1998), Altuncu vd. (2018a, b) ve Tümüklü vd. (2018) çalışmaları sayılabilir. Yapılan bu çalışmalarda cevherleşmelerin minralolji-petrografi ve jeokimyasıl özellikleri birlikte incelenmemiştir.

Bu araştırmada Niğde ili ve Çamardı (Niğde) ilçesi arasında yer alan Niğde Masifinin kuzeybatısındaki Gümüşler bölgesi Sb cevherleşmesi konu edilmiştir. Bu kapsamda inceleme alanındaki eski işletme kalıntıları olan yarmalar ile mostralardan alınan örnekler üzerinde mineraloji-petrografi ve jeokimya ile maden jeolojisi özellikleri incelenmiştir.

2. MATERYAL VE METOT

Gümüşler (Niğde) güney bölgesinde bulunan eski işletme alanlarındaki cevher ve yan kayaçlardan toplamda 25 adet örnek alımı yapılmıştır. Alınan kayaç örneklerinden ince kesit ve cevher örneklerinden ise parlak kesitleri yapılmıştır. Kesitler Niğde Ömer Halisdemir Üniversitesi Mühendislik Fakültesi Jeoloji mühendisliği bölümü mineraloji-petrografi laboratuvarında incelenerek mikroskobik yapı, dokuları ile cevher parajenezleri belirlenmiştir.

Mikroskop çalışmaları sonucu 6 adet örnek jeokimyasal analiz amaçlı belirlenmiştir. Jeokimyasal analiz için, cevher numuneleri Niğde Ömer Halisdemir Üniversitesi Mühendislik Fakültesi Jeoloji Mühendisliği laboratuvarlarında pulverizatörle 80 mesh (177 μ) boyutunda öğütülmüştür. Homojen öğütülemeyen örnekler agat havan kullanılarak homojenleştirilmiş ve 15 gramlık kilitli plastik poşetlere konulup analize hazır hale getirilmiştir. Örnekler 950°C'de ısıtılarak kızdırma kayıpları tespit edilmiştir. Jeokimyasal analizler Aksaray Üniversitesi Bilimsel ve Teknolojik Uygulama ve Araştırma Merkezi'inde dalga boyu dağılımlı X Işını Floresans Spektrometersi (WD-XRF) yöntemi ana oksit ve iz element oranları belirlenmiştir.

3. BULGULAR VE TARTIŞMA

3.1. Genel Jeoloji

Çalışma alanı ve civarında tabandan tavana doğru Niğde metamorfik Masifi, Üçkaplı Granodiyoriti, ofiyolitik ve volkanik kayaçlar ile tüm bu birimlerden türeyen güncel tutturulmamış alüvyal birimler yer almaktadır. Niğde Metamorfik masifindeki metamorfik kayaçlar topluca Niğde grubu olarak adlandırılır ve litolojik özelliklerine göre Gümüşler, Kaleboynu ve Aşıgediği Litodemlerinden oluşmaktadır (Şekil 1). Masif ve üzerindeki ofiyolitik kayaçları Alt Senomiyen yaşlı Üçkapılı granodiyoriti pegmatitik daykları ve apitleri tarafından kesilmiş ve kontakt metamorfizmaya uğratılmıştır (Göncüoğlu, 1977; 1981a, b). Çalışma alanı içerisindeki Miyosen-Erken Pliyosen yaşlı (4,9-5,5±0,2 milyon yıl) (Ercan, 1986) volkanik kayaçlar ile alüvyonlarda dayk sistemi gözlenmemiştir.

Çalışma alanı içerisinde Gümüşler Litodemi, Üçkapılı Granodiyoritine ait pegmatitik dayklar aplitler, volkanik kayaçlar ve çukur alanları dolduran tutturulmamış alüvyonlar yer almaktadır (Şekil 2). Niğde masifinin temelini oluşturan Gümüşler Litodemi, Gümüşler köyünün doğu ve güneydoğusunda yüzeylenir ve Gümüşler domunun çekirdeğini oluşturur, tabanı görülmez ve görünen kalınlığı 600 metredir (Viljoen & İleri, 1973). Litodem Paleozik yaşlı olup içinde biri doğu, biri güneydoğu ve bir diğeri de merkez (Gümüşler civarı) olmak üzere 3 dilimden oluşmaktadır. Her bir dilimin metamorfizma derecesi ve içerdiği mineraller birbirinden farklıdır. Doğu ve merkez dilimlerde migmatitleşmiş kayaçlar gözlenirken güneydoğu dilimde migmatitleşme gözlenmez (Gautier vd., 2002).

Bu litodemin %70'ten fazlasını çeşitli gnayslar oluşturmaktadır. Gnayslar içinde amfibolit, mermer, kuvarsit ve migmatitik kayaçlar arabantlı olarak gözlenir. Geri kalan kısımları ise, merceksel konumlu mermerler, kuvarsitler ve amfibolitler oluşturmaktadır (Atabey & Ayhan, 1986). Kaleboynu Litodemi, tarafından uyumlu olarak örtülür.

Bölgede çok sayıda pegmatitik dayk ve aplitleri bulunmaktadır. Dayklar 0,5-10 m kalınlığında olup mostra uzunlukları 500 metreye yaklaşanları mevcuttur. Dayklar Gümüşler Litodemine ait kayaç guruplarını farklı açılarla keserler (Şekil 3a) Antimon cevherleşmesi Gautier vd. (2002) tarafından adlandırılan merkez dilim içerisinde yer alır. Gümüşler köyünün güneydoğusunda yer alan bir antiknalin zirve bölümleri ile antiknal etrafında meydana gelmiş kayma düzlemlerine bağlı süreksizlik zonlarında cevherleşme görülür. Cevherleşmeler şistozite düzlemleri arasında, mermer-şist-gnays tabaka düzlemlerinde ve tektonik süreksizliklerde yer almaktadır. Metamorfik kayaçların şistozite düzlemleri arasındaki cevherleşmeler genel olarak 5-10 cm ile 50 cm arasında kalınlığa sahip kuvars damarları içerisindedir. Cevherli kuvars damarları ile metamorfik kayaç arasındaki sınır net olarak ayırt edilmekte olup, çok az kesimde şistler içerisinde 25-30 cm uzunluk ve birkaç mm kalınlığa sahip damarlar da görülmektedir. Mermer-gnays-şist tabaka düzlemleri arasında da şistler içerisindeki kuvarslı cevher damarları benzer özelliktedir.

3.2. Eski İşletme ve Ocaklar

Gümüşler kasabası civarında 1970'li yılların sonuna kadar Gümüşler Litodemine ait şist, mermer ve fay zonlarında yer alan Sb cevheri (stibnit) ve Hg (zinober) cevheri üretimi yapılmıştır. Bölgede bulunan yer altı ve yer üstü ocaklarından çıkarılan yüksek tenörlü Sb cevheri tüvenan olarak değerlendirilmiştir. Çıkarılan cevherde zinober tenörü yüksek olanlar ise damıtma tesisinde cıva üretimi için kullanılmıştır. Bölgedeki cıva madenciliğin tarihi Romalılar dönemine kadar uzanmaktadır. 1965'in sonlarına doğru, %0,5-1,0 tenörlü ayrılmış cıva cevheri parçalarını işlemek için üç çift eğimli imbik yöntemi kullanılarak cıva üretimi yapılmıştır (Yıldız & Bailey, 1978). Bölgedeki eski tesis kalıntıları ve resimlerinden elde edilen sonuçlara göre, yüksek tenörlü (%0,5<) tüvenan cıva cevherinin (zinober) ısıtılması yöntemi ile hızlıca buhar fazına geçmesi sağlanmakta, sonraki süreçte imbikten geçirilerek soğuması nedeniyle cıva elementi sıvı fazda elde edilmiştir. Bölgede çok sayıda eski üretim galerisi bulunmaktadır. Eski üretim (Şekil 4a-f).

Şekil 1. Çalışma Alanı Yer Bulduru ve Genel Jeoloji Haritası (Whitney vd., 2003'ten değişikle)

Şekil 2. Çalışma Alanı Genel Jeoloji Haritası

Şekil 3. Üçkapılı Granodiyoritine ait Dayklar, **a)** Gümüşler Doğu Kesimi Mermer ve Şistleri Kesen Pegmatitik Dayk, **b)** Ofiyolitik Kayaçları Kesen Aplit (Gümüşler Barajı Civarı, Çalışma Alanı Batı Kesimi)

 Şekil 4. Gümüşler Bölgesinde 1970'li Yıllara Kadar Çalışmış Olan Ocaklar ve Hg Zenginleştirme (Damıtma) Tesisinin Görünümü,
 a) Tesisin Çalışma Zamanına ait Görünüm (Fotoğraf: Yıldız & Bailey'den (1978) alınmıştır),
 b), c) Tesisin Günümüzdeki Atıl Durumu, d), e), f) Eski Üretim Galerileri

3.3. Cevherleşme

Gümüşler bölgesi cevherleşmeleri Gümüşler Litodemine ait mermer, gnays ve şistler içerisinde, şistoziye parelel staratabaound damar ile ve fay düzlemlerindeki breşik yapı içerisindeki cevher olmak üzere iki farklı yapısal özellikte bulunmaktadır. Eski ocakların içerisindeki cevherli zonlar ile mostraların takibinde cevherli zonlar 1 km mesafeye kadar takip edilebilmektedir. Bu zonlar genel anlamda D-B yönünde uzanmakta ve 35-45° ile K ve KB yönünde eğimleri mevcuttur. Kalınlıkları ise birkaç cm ölçeğinden yer yer 1 metreye kadar çıkabilmektedir. Breşik zonda bulunan birincil cevher mineralleri, stibnit, zinober, hematit ve realgar'dan oluşmaktadır. Stibnit mineralleri 2-3 mm boyutunda kümeler veya izole iğnemsi kristaller şeklindedir. Zinoberler 2-3 mm boyutunda yuvarlağımsı yapıda izole kristal kümeleri veya iğnemsi çubuklar şeklindedir. Hematit, breş içerisinde en çok bulunan cevher mineralleşimesini oluşturmaktadır. Hematitler mm ölçeğinden başlayarak 20 cm'ye ulaşan yuvarlak kümeler veya bantlar şeklindedir. Birincil cevher mineralleri alterasyon sonucu, stibnitler antimon oksite, hematit limonite ve realgar ise orpimenete dönüşmüştür. Breşik zonda gang minerallerini, Gümüşler litodemine

ait mermer, şist, kuvarsit ve amfibolit parçaları oluşturmaktadır. Breş parçaları mm boyutundan 20-25 cm boyutuna kadar çıkabilmektedir. Breşin tamamına yakını köşeli kenarlara sahiptir (Şekil 5a-f).

Staratabaound stibnit cevheri Gümüsler litodemine ait sistler icerisinde kuvars damarları ile birlikte ver almaktadır. Kuvars ve stibnitnetden oluşan damarlar şistlerin yapraklanma düzeyine paralel bir yapıda 2-3 cm ile 20-25 cm arasında değisen kalınlığa sahip damarlar seklindedir. Cevherin (stibnit) taze yüzevi, parlak çelik grisi ve daha az oranda parlak mavimsi rengi ve iğnemsi yapısıyla karakteristiktir. Ana cevher minerali olarak stibnit ve çok az oranda (yaklaşık %1-2) pirit ve kalkopirit mineralleri içermektedir. Stibnit cevherleşmesi kuvars damarları içerisinde mm ölçeğinde kılcal ve 8-10 cm kalındığında devamsız damarlar veva vığısımlar seklindedir. Bu stibnit damarları ve vığısımları kendi içerisinde masif yapıya sahiptir. Masif yapıda bulunan bu tip cevher içerisinde cm boyutlarında, pudramsı vapida ve sari rengivle karakteristik realgar minerallesmesi mevcuttur. Kuvars damarlarının van kavac ile olan dokunağına yakın bantların taban ve tavan kesimlerinde stibnitler kuvarslar içerisinde saçınımlı cevher tipine benzer yapıdadır. Breşik zonda yaygın olarak görülen hematit, zinober ve realgar mineralleşmesi masif yapıdaki cevherleşme içerisinde yaygınlığı kısıtlıdır. Gang minerali olarak içerisinde yer aldığı kuvars bulunmaktadır. Kuvars kristalleri süt beyazı rengindedir. Stibnit minerallesmesinin alterasyon rengi tipik toprağımsı renkte ve alterasyonun yoğun olduğu alanlarda koyu kırmızı-salgam renkli okr'lar meydana gelmiştir. Yüzeyde veya kırıklar boyunca oksitlenerek oluşan antimon oksitler-okr'lar 2-3 mm kalınlığına çıkabilmektedir (Şekil 6a-e, Şekil 7a, b).

3.4. Mineraloji-Petrografi

Çalışma alanı içerisinde mostra, eski açık ve kapalı ocak işletme alanlarından alınan cevher örneklerinden yapılan parlak kesitlerinin incelenmesi sonucunda parajenezde ana cevher minerali stibnittir. Stibnite eşlik eden eşlik eden diğer cevher mineralleri ise orpiment, zinober, metazinober, pirit, kalkopirit, malahit, hematit, limonit ve nabit altın'dır. Cevherleşmenin ana gang minerali kuvars olup, barit ve kalsit de bulunmaktadır.

Stibnit (Sb₂S₃), mineralleri anizotrop özellikte olup genelde çubuksu bir yapıda öz şekilli ve yarı öz şekilli olarak, kuvars kristalleri arasını ve kristal içerisinde yer alan kırık, çatlak ve boşlukları doldurmuştur. Yer yer kuvarsların arasında çatlak dolgusu amorf yapıda da rastlanır. Öz şekilli kristaller özellikle masif cevher yapısında sık olarak rastlanır ve kristalleri olusturan cubukları 2.5-3 mm uzunluğunda ve 25-30 µm kadar genişliğindedir. Bu çubuklar birbirine paralel yapıda olup çubuk demetleri şeklinde bir arada bulunmaktadır. Çubuklardan tekil olanına rastlanılmamıştır. Kristal çubuk demetleri ile gang minerali olan kuvars dokanakları keskin bir sınıra sahip olmayıp girinti-çıkıntılı olarak kristaller birbirine kenetlidir. Stibnitler, küçük (>0,1 mm) kuvars tanelerinin çevreler konumludur. Kristaller içerisinde 0,1-0,2 mm çaplarında düzensiz yapıda kayaç yapıcı mineraller, çapları 50 µm'yi gecmeyen orpiment vığısım/kristal minerallesmesi bulunmaktadır. Stibnit kristal kümeleri icerisinde güclü portakal renkli ic vansıması ile orpiment minerallesmesi yaygın olarak bulunmaktadır. Ayrıca kristaller icerisinde pirit ve kalkopirit minerallerine rastlanılmaktadır. Masif cevherde göreceli olarak kuvars kristallerinin daha az bulunduğu kesitlerde stibnit kristal kümelerinin arasını zinober doldurmustur. Bazı kesitlerde stibnit kristallerini arasında mikro ölçekte breşik zonlu yapıya benzer yapılar tespit edilmiştir. Bu breşik yapıya benzeyen yapı içerisinde büyüklükleri 0,1 mm'den küçük kristal ve/veya amorf yapıda oluşumlar bulunmaktadır. Bunlardan cevher mikroskopunda tespit edilenler barit ve malahitdir. Bunun ile birlikte mikroskop tayini net olamayan kristal ve/veya amorf yapılar mevcuttur. Stibnit kristallerin arasını kriptokristalin veya amorf yapıda Sb₂S₃'nin altrerasyonu (oksitlenmesi) sonucu ikincil alterasyon minarelleşmesi bulunmaktadır. Bunların tayini mikroskopta yapılamamıştır. Fakat bu alterasyon minerallerinin servantit (Sb⁺³Sb⁺⁵O₄) ve seramonit (Sb₂O₃) kriptokristalinleri olduğu düşünülmektedir. Bu alterasyon mineralleri makro cevher örneklerinde de net olarak tespit edilmiştir. Bazı keşitlerde stibnit kristalleriinde eğilme-bükülme gösteren başınç ikizlenmeşi mevcuttur. Basınç sonucu eğilme-bükülme gösteren çubukların eğilme-bükülme açıları 5-20 derece arasında değişmektedir. Basınçların iki farklı yönde, yaklaşık birbirine parelel ve zıt yönde çubukları etkilediği tespit edilmiştir. Basınç sonucu stibnit çubuklarında kırılma ve kamburumsu yapılar oluşmuştur (Sekil 8 ve 9).

Orpiment (As_2S_3), mineralleşmesi, boyutları maksimum150-200 µm civarında saçınımlar şeklinde stibnit ve zinober minerallerinin içinde, kenar kısımlarında ve boşluklarda yer almaktadır. Mikroskop altında belirlenen stibnit içindeki tüm orpimentlerin kenarları boyunca 20 µm kadar izotropik koyu renkli kuşak şeklinde altere kil/minerallere dönüşmüştür. Bu yapının cevher mikroskopunda tespiti mümkün olmamıştır. Orpimentler, makro cevher örneklerinde cm bazında tespit edilen realgar kümelerinin alterasyonu sonucu ikincil olarak oluşmuştur (Şekil 9).

Zinober (**HgS**), kan kırmızı rengiyle karakteristik olan zinober mineralleri kuvars ve amorf silika içerisinde yaygındır. Breşik zonda bulunan cevherleşmede yaygın olarak bulunur. Fakat stratarabound masif cevherleşme de ise yaygınlığı breşik zona göre fazla değildir. Her iki tip cevherleşme içerisinde zinober mineralleri iki farklı yapısal özelliktedir. Birincisi 2-3 mm boyutunda yuvarlak saçınım kütleleri şeklindedir. Zinoberlerin ikinci bulunuş şekli, ince uzun boru biçimli şekillendirme olarak adlandırılabilir. İkinci tip bu zinober minerallerinin uzunlukları 1 mm'ye kadar çıkabilmektedir. Cevher mikroskopunda 10x ve daha büyük mercek altında bu boru yapısındaki zinober minerallerinin uzun eksenleri boyunca homojen bir yapıda bulunmayıp orta kesimlerin boşluklu olduğu belirlenmiştir. Yuvarlak kütleli zinoberler içerisinde 0,1 mm kadar çapında realgarlar bulunmaktadır (Şekil 10a-e).

Metazinober (HgS), zinober minerallerin kenarları boyunca grimsi siyah anizotropik yapısı, grimsi siyah rengi ve lamelli yapısıyla yer almaktadır. Metazinoberleri oluşturan lameller 50 µm civarında kalınlığa ve 0,4-0,5 mm kadar uzunluğa sahiptirler. Metazinoberi oluşturan lameller zinober haricinde diğer cevher minerallerinde rastlanılmamıştır. (Şekil 10a).

Hematit (**Fe**₂**O**₃), breşik yapıda cevherleşmenin ana cevher mineralidir. Kırık ve çatlaklar boyunca düzensiz yapı ve ana gang minerali olan kuvars içerisinde kapanımlar olarak bulunur. Kenarların itibaren limonite dönüşmüştür (Şekil 11a).

Limonit [FeO (OH) \cdot **nH**₂**O]**, kırık ve çatlaklar boyunca yaygın olarak düzensiz iç yapısı ve limon sarısı rengiyle yer almaktadır. Hematitlerin alterasyonu sonucu oluşmuştur. Limonitler genel olarak diğer alterasyon minerali olan malahit ile birlikte bulunmaktadır. Limonit kümelerinin içerisinde yer yer hematit kalıntıları bulunmaktadır (Şekil 11b).

Pirit (**FeS**₂), yapılan tüm kesitlerde yaklaşık 0,1 mm'den küçük saçınımlar olarak bulunmaktadır. En fazla stibnit kristalleri içerisinde tespit edilmiştir. Kristalleri yarı özşekilli ve özşekilsiz olarak bulunmaktadır (Şekil 11c).

Kalkopirit (CuFeS₂), yeşilimsi sarı rengi ve mavimsi aniztoripsi rengiyle malahitlerin içerisinde çok az olarak da izole taneler olarak tespit edilmiştir. Kalkopiritler alterasyon sonucu malahite dönüşmüştür (Şekil 11d).

Malahit (Cu_2CO_3), lifsi kümeler düzensiz iç yapısı ve tipik yeşil rengiyle karakteristiktir. Malahit kalkopiritin alterasyonu sonucu oluşmuştur. Bazı kesitlerde malahit kümeleri içerisinde kalkopirit kalıntıları yer almaktadır. Alterasyonun yoğun olduğu kesitlerde Cu elementi hareketlilik kazanarak kırık ve çatlaklarda malahite dönüşmüş ve limonit ile birlikte görülür (Şekil 11a, b, d).

Nabit Altın (Au), yüksek iç yansıması ve kenarları boyunca oksitlenme göstermemesi ile karakteristiktir. Nabit altın taneleri 70 µm boyutuna ulaşan izole taneler şeklinde kuvars içerisindedir. Cevher mineralleri içerisinde altın tanesine rastlanılmamıştır (Şekil 12a, b).

Şekil 5. Fay Düzlemleri İçerisinde Breşik Cevherleşmeler,
 a) Breşik Yapı İçerisinde Zinober, Hematit, Limonit Mineralleşmesi ve Çakıl Parçaları,
 b) a'nın Detay Görünümünde Realgar ve Zinober Mineralleşmesi,
 c) Breşik Yapı İçerisinde Stibnit ve Hematit, d), e) Köşeli Breşlerin Genel Görünmü,
 f) Breşik Yapı İçerisinde Mavi Renkli Stibnit

Şekil 6. Staratabaound Tipte Stibnit Cevherleşmesi,
 a) Şistler İçerisinde Şistoziteye Paralel Kuvars Damarları ve Stibnit Cevherleşmesi,
 b) Kuvars ile birlikte Stibnit, c) Mavi Stibnit, d) Stibnitlerin Dış Kesimlerinde Meydana Gelen Alterasyon,
 e) Stibnit İçerisinde Orpiment (Sb:Stibnit, Or:Orpiment, Q:Kuvars)

Şekil 7. a), b) Süt Kuvars İçerisinde Stibnit Kristalleri (Q:Kuvars, Sb:Stibnit)

Şekil 8. Çalışma Alanı İçerisindeki Stibnit Cevher Mikroskop Görüntüleri,
 a) Anizotrop Stibnitleri Oluşturan Çubuklar, b) Ana Gang Mineralini Oluşturan Kuvars Kristalleri
 İçerisinde, Kırık ve Çatlak ile Boşluklarda Bulunan Stibnit, c) Kırıklarda Görülen Amorf Yapıda Stibnit,
 d) Stibnitler Arasını Dolduran Breşik Yapı (Q:Kuvars, Sb:Stibnit)

Şekil 9. Stibnit İçerisinde Orpiment Mineralleşmesi ve Stibnit Çubuklarında Meydana Gelen Eğilme-Bükülme ve Kırıklar (Sb: Stibnit, Or:Orpiment)

Şekil 10. Çalıma Alanı İçerisindeki Zinoberlerin Cevher Mikropkopik Görünümleri, **a**) Kan Kırmızsı Rengiyle Karakteristik Zinober, İçersinde Lamelli Metazinober ve Canlı Sarı Rengiyle Orpiment, **b**), **c**), **d**), **e**) Amorf Silika İçerisinde Boru Şekil Yapısında Zinober, (c resmi b'nin ayrıntısıdır)

Şekil 11. Cevherleşmenin Ana Gang Minerali İçerisindeki Malahit, Hematit, Limonit, Kalkopirit ve Pirit,

 a) Kuvars Kristalleri Arasında Hematit ve Limonit,
 b) Kristaller Arasının Dolduran Limonit, Malahit ve Kalkopirit,
 c) Özşeklisiz Stibnit İçerisinde Pirit Taneleri,
 d) Kuvars Kristalleri Arasında Malahite Dönüşmüş Kalkopirit
 (Hm:Hematit, Lm:Limonit, MI: Malahit,Sb:Xstibnit, Cpy: Kalkopirit.Py: Pirit, Q: Kuvars)

Şekil 12. a), b) Gang Minerali Olan Kuvars İçerisinde Nabit Au

3.5. Jeokimyasal Analizler

Toplam 6 adet antimon cevher örneğinin ana oksit ve iz element değerleri tespit edilmiştir. Elde edilen değerler Tablo 1'de görülmektedir. Analiz sonuçlarından elde edilen minimum ve maksimum ana oksit değerleri (%); SiO₂: 6,21-53,47; SO₃: 18,61-29,97; Fe₂O₃: 0,5-1,61; Al₂O₃: 0,31-4,37; P₂O₅: 0,1-0,13; K₂O: 0,02-1,93; CaO: 0,19-0,44; Cr₂O₃: 0,03-0,09; Na₂O: 0,01-0,1; MgO: 0,01-0,29; TiO₂: 0-0,31'dir. Analiz sonuçlarından elde edilen minimum ve maksimum iz element değerleri (ppm) ise; Sb (%): 23,02-43,13; Pb (%): 0,27-0,57; Cl: 39,1-72,1; Sc: 85,7-658,8; Ba: 15369-15824,2; Th: 999,4-1442,8; Ni: 21-98,3; Cu: 83,8-290,1; Zn: 18,8-1141,8; Ga: 9,3-11,6; Ge: 0-1,2; As: 346,1-823,4; Y: 307,1-497,7; Zr: 5,2-18,3; Nb: 4,4-5,7; Mo: 23,1-39,3; Gd: 0,8-3,7; V: 0-8,9; Co: 0,2-3,4; Sm: 0-0,2 ve Hf: 0-3,9 değerindedir. Örnekler de kızdırma kaybı %1,7-20,4 arasında değişmektedir. Kızdırma kaybının yüksek çıkan örneklerde yüksek ısıda buharlaşan içeriğinde H₂O ve uçuçu mineral içeriğinden kaynaklanmaktadır.

Tüm kayaç jeokimyasına ait sonuçlar ikili diyagramlarda karşılaştırılmıştır. İkili diyagramlarda Sb-Cu, Sb-Zn, Sb-Mo arasında negatif bir ilişki bulunmaktadır. Negatif ilişkilerin R² değerleri Sb-Cu: 0685, Sb-Zn: 0,6605 ve Sb-Mo: 0,5419 olarak tespit edilmiştir. Negatif ilişkilerin R² değerleri oldukça birbirine yakındır. İkili diyağramlarda Sb-As, Sb-Pb ve Sb-Ba arasında pozitif yönde ilişki bulunmaktadır. Pozitif ilişkilerin R² değerleri Sb-As:0,2591, Sb-Pb:0,0486, Sb-Ba: 0,9242 olarak tespit edilmiştir. İkili diyagramlarda en anlamlı değer pozitif ilişkide Sb-Ba arasında olarak tespit edilmiştir (Şekil 13a-f).

İstatiksel analiz yapmak için, öncelikle kimyasal analiz sonuçlarında normallik testinin yapılması gerekmektedir. Bu kapsamda "Shapiro-Wilk" ve "Kolmogorov-Smirnov" analizleri kontrol edilmelidir. Ayrıca, basıklık- çarpıklık (skewness- kurtosis) değerleri de incelenmelidir. Bu değerlendirmelerden sonra, çok değişkenli istatistik yöntemler uygulanmalıdır (Yalçın & İlhan, 2008; Yalçın vd., 2013; 2019; Yalçın vd., 2016). Kimyasal analiz sonuçlarına uygulanan "Kolmogorov-Smirnov" ve "Shapiro-Wilk" testleri uygulanmıştır. Bazı değerlerin "0" çıkması nedeniyle kimyasal analiz sonuçlarına "Spearman" korelasyon uygulanmıştır. Jeokimyasal analiz sonuçlarına, tanımlayıcı istatistiksel analiz ile birlikte çok değişkenli istatistiksel analizlerden "korelasyon" (Spearman) analizi uygulanmıştır (Tablo 2 ve Tablo 3). Çarpıklık analizi sonuçlarına göre elde edilen değerler (- 1, +1) değerlerinden daha farklı sonuçlar verdiği için, normal dağılımlı değildir. Örneklerden pozitif olanlar sivri ve negatif olanlar basıktır. Çalışma konusu olan Sb ile Ba, Y arasında yüksek pozitif korelasyon ilişkisi vardır. Ancak, Sb ile Sc arasında yüksek negative korelasyon ilişkisi vardır (Tablo 2). İkili korelasyon analizi, seçilmiş elementler arasındaki ikili korelasyon ilişkilerinin çıkarılmasına göre, incelenen elementlerin tamamının görülmesi açısından daha avantajlı olmuştur.

4. TARTIŞMA

Çalışma alanı olan Gümüşler (Niğde) kasabası civarında birçok eski madencilik çalışmasına ait terk edilmiş ocak ve tesis kalıntıları ile mostralar mevcuttur. Bu tesis kalıntıları ve ocaklarda yapılan gözlemler sonucu bu alanlarda 1980'li yılların başlarına kadar önemli miktarda Sb ve Hg cevher üretimi yapılmıştır. Bölgede tespit edilen cevher mineralleri Akçay (1995) ve Yalçın & Yaman (1996) çalışmalarındaki mineralleri ile birlikte Tablo 4'te verilmiştir. Tablo 4'te görüleceği üzere Gümüşler bölgesinde tespit edilen cevher mineralleri sülfürler: stibnit, orpiment, zinober, metazinober, şeelit, arsenopirit, sfalerit, galen ve markazit, oksitler; hematit, limonit, Sb-oksitler (okr), ve Zn oksit, karbonatlar; malahit ve Zn-karbonat, nabit; Altın, amorf Sb ve sülfo tüzlardır.

Gümüşler bölgesi cevherleşmesinin ana cevher minerali stibnittir. Stibnit cevherleşmesi, tipik olarak epitermal sistemlerin çevresel kısımlarında çökelir (Morteani vd., 2011; Schwarz-Schampera, 2014). Epitermal sistemlerin genel karakteristik mineral topluğunda; nabit Au (genellikle Ag elementi yüksek), nabit Ag, Cu, Bi, pirit, markasit, sfalarit, galen, kalkopirit, zinober, jamesonit, stibnit, realgar, orpiment, yakut gümüşü (ruby silvers), argentit, selenidler ve telluridler oluşturmaktadır (Evans, 1993).

Element/No	13A1	14B	H2	H1	14A	13A2	
Ana Oksitler (%)							
SiO ₂	42,47	18,56	20,5	6,21	15,51	53,47	
SO ₃	21,73	25,19	26,39	29,39	29,97	18,61	
Sb	27,68	37,71	34,98	43,13	37,72	23,02	
Fe ₂ O ₃	0,77	1,61	0,58	0,8	0,72	0,5	
Al ₂ O ₃	1,14	4,37	0,34	0,31	1,52	0,57	
P ₂ O ₅	0,11	0,13	0,11	0,12	0,13	0,1	
K ₂ O	0,26	1,93	0,02	0,05	0,63	0,03	
CaO	0,4	0,44	0,19	0,19	0,2	0,34	
Pb	0,47	0,57	0,37	0,32	0,5	0,27	
Cr ₂ O ₃	0,05	0,07	0,09	0,09	0,03	0,07	
Na ₂ O	0,01	0,01	nd	nd	0,01	0,1	
MgO	nd	0,29	nd	nd	0,01	nd	
TiO ₂	0,04	0,31	nd	nd	0,08	nd	
K1z. K.	3,7	8,9	17,3	20,4	13,4	1,7	
Toplam	98,83	100,09	100,87	101,01	100,43	98,78	
		İz el	ementler (ppn	n)			
Cl	72,1	39,1	64,9	59,4	42,4	65,8	
Sc	563,5	275,2	338,1	85,7	270,1	658,8	
Ba	15532,3	15674,4	15763,8	15824,2	15754,3	15369	
Th	1164,9	1442,8	1231,4	1242,2	1390	999,4	
Ni	40,8	98,3	29	26,2	21	64,4	
Cu	160,4	89,4	208,3	83,8	90,8	290,1	
Zn	279,1	38	18,8	57,1	120,7	1141,8	
Ga	10,1	11,6	9,3	10,2	10,1	9,4	
Ge	1,2	0,5	0,6	nd	1	0,8	
As	596,1	823,4	552,1	535,8	741,5	346,1	
Y	332	450,4	401,3	497,7	458,6	307,1	
Zr	10	18,3	5,9	5,2	8	7,7	
Nb	4,4	5,7	4,7	4,7	4,5	4,7	
Mo	24,9	26,2	25,7	24,8	23,1	39,3	
Gd	2,7	1,4	3,4	3,7	2,8	0,8	
Со	1,3	nd	nd	0,2	nd	3,4	
Sm	0,2	nd	nd	nd	nd	0,1	
Hf	1,1	2,3	nd	3,9	3,9	nd	

Tablo 1. Jeokimyasal Analiz Sonuçları

Şekil 13. Jeokimyasal Analizlerde Elde Edilen Sonuçların İkili Diyagramdaki Değerlendirmeleri

Tablo 2. Ayrımcı Istatistik Özellikler

	Ortalama	Medyan	Mod	Std. Sapma	Çarpıklık	Basıklık	Minimum	Maksimum
SiO ₂	$26,12 \pm 7,33$	19,53	6,21ª	17,96	0,78	-0,84	6,21	53,47
SO ₃	25,21 ± 1, 80	25,79	18,61ª	4,41	-0,52	-0,94	18,61	29,97
Sb	34,04 ± 3,01	36,35	23,02ª	7,38	-0,56	-0,69	23,02	43,13
Fe ₂ O ₃	0,83 ± 0,16	0,75	0,50 ^a	0,40	1,99	4,40	0,50	1,61
Al ₂ O ₃	1,38 ± 0,63	0,86	0,31ª	1,54	1,96	4,05	0,31	4,37
P ₂ O ₅	$0,12 \pm 05$	0,12	0,11 ^a	0,01	-0,08	-1,55	0,10	0,13
K ₂ O	0,49 ± 0,30	0,16	0,02ª	0,74	1,98	3,93	0,02	1,93
CaO	$0,29 \pm 0,05$	0,27	0,19	0,11	0,29	-2,53	0,19	0,44
Pb	$0,\!42 \pm 0,\!05$	0,42	0,27ª	0,12	0,03	-1,62	0,27	0,57
Cr ₂ O ₃	$0,\!07\pm0,\!01$	0,07	0,07ª	0,02	-0,67	-0,45	0,03	0,09
Na ₂ O	$0,02\pm0,02$	0,01	0,01	0,04	2,36	5,67	0	0,10
MgO	$0,05\pm0,05$	0	0	0,12	2,44	5,98	0	0,29
TiO ₂	$0,07\pm0,05$	0,02	0	0,12	2,10	4,53	0	0,31
Cl	$57,28 \pm 5,50$	62,15	39,10 ^a	13,47	-0,61	-1,67	39,10	72,10
Sc	365,23 ± 85,93	306,65	85,70 ^a	210,49	0,31	-0,82	85,70	658,80
Ba	$15653 \pm 70,13$	15714,35	15369ª	171,77	-1,02	0,05	15369	15824,20
Th	$1245, 12 \pm 65, 08$	1236,80	999,40 ^a	159,42	-0,34	-0,12	999,4	1442,80
Ni	$46,62 \pm 12,12$	34,90	21,00 ^a	29,68	1,29	0,91	21	98,30
Cu	153,80 ± 33,96	125,60	83,80ª	83,20	0,96	-0,25	83,80	290,10
Zn	$275,92 \pm 177,43$	88,90	18,80 ^a	434,61	2,21	4,98	18,80	1141,80
Ga	$10,12 \pm 0,34$	10,10	10,10	0,82	1,27	2,21	9,30	11,60
Ge	$0,\!68 \pm 0,\!17$	0,70	,00ª	0,42	-0,62	0,42	0	1,20
As	599,17 ± 68,51	574,10	346,10 ^a	167,82	-0,15	-0,02	346,10	823,40
Y	$407,85 \pm 30,77$	425,85	307,10 ^a	75,37	-0,37	-1,67	307,10	497,70
Zr	9,18 ± 1,95	7,85	5,20 ^a	4,78	1,80	3,55	5,20	18,30
Nb	$4,78\pm0,19$	4,70	4,70	0,47	2,04	4,60	4,40	5,70
Мо	$27,33 \pm 2,43$	25,30	23,10 ^a	5,96	2,27	5,38	23,10	39,30
Gd	$2,\!47 \pm 0,\!46$	2,75	,80ª	1,14	-0,63	-1,20	0,80	3,70
Со	$0,82 \pm 0,56$	0,10	0	1,36	1,84	3,10	0	3,40
Sm	$0,05 \pm 0,03$	0	0	0,08	1,54	1,43	0	0,20
Hf	$1,87 \pm 0,73$	1,70	0	1,79	0,18	-2,23	0	3,90

Tablo 3. Korelasyon Analizi

	Bölgede Tespit Edilen Mineraller					
	Mineraller	Bu Çalışmada	Akçay (1995)	Yalçın & Yaman (1996)		
	Stibnit	Х	Х	X		
	Orpiment	Х	Х			
	Zinober	Х		X		
	Metazinober	Х				
	Pirit	Х	Х	X		
0::16:.1	Kalkopirit	Х	Х	X		
Sulfurier	Şeelit		Х	X		
	Arsenopirit			X		
	Sfalerit		Х	X		
	Galen		Х	X		
	Markazit		Х			
	Realgar	Х	Х			
	Hematit	Х				
	Limonit	Х		X		
Oksitler	Servantit	Х		X		
	Seramonit	Х		X		
	Zn Oksit		Х			
Kaulaanat	Malahit	Х				
Karbonat	Zn Karbonat		Х			
Nabit	Altın	Х	Х	X		
S. Tuzlar				X		
Amorf Sb			Х			
Cong	Kuvars	Х	Х	X		
Gang	Barit	Х	Х	X		

Tablo 4. Gümüşler Cevherleşmesinin Parajenezi

Stibnit, ortamın basınç ve sıcaklığındaki herhangi bir değişikliğe karşı çok hassastır ve çoğu mineralin yaptığı gibi, değişikliklerin etkilerini ortadan kaldırmak için iç yapısını yeniden yönlendirerek yanıt verme eğilimindedir. İlk tepki, basınç lamellerinin ortaya çıkmasıyla sonuçlanır. Bir numune sıkıştırıldığında, genellikle birbirine neredeyse paralel ve sıkıştırma eksenine neredeyse dik olan iyi tanımlanmış bantlar gelişir (Stanton, 1972). Stibnit kristallerinde tespit edilen kırık, çatlak, eğilme bükülme yapıları ve mikro boyutta breşik yapının bulunması cevher oluşum süreçlerinin tamamlanmasından sonra basınç, ortam sıcaklığının değişimi, sıkışma ve gerileme kuvvetleri gibi deformasyon süreçlerinin etkisi altında kaldığını göstermektedir.

Antimon cevherinin süperjen ortama maruz kalması sonucu oksitlenerek ikincil valentinit (orthorombik Sb₂O₃), senarmontit (kubik Sb₂O₃), servantit (Sb₂O₄), kermesit (Sb₂S₂O), ve stibiokonit

[(Ca,Sb)₂Sb₂O₆(O,OH)] mineraller oluşur ve bu mineraller yüzey şartlarında çözünmezler (Laurence, 2004). Gümüşler antimon cevherleşmesi kırık ve çatlaklar boyunca altere olarak ikincil Sb-oksit (okr) minerallerine dönüşmüştür. Bu mineraller masif cevherin etrafında yer yer 1cm kalınlığa ulaşmaktadır. Süperjen ortamda gelişen bu minerallerin boyutları maksimum 20-25 µm civarında olmasından dolayı optik olarak belirlenememiştir.

Cevherleşme içerisinde sülfürlerin bulunması (Tablo 1) ve aynı zamanda sülfat mineralinin (barit) bulunması göreceli olarak yüksek fO_2 ve SO₄ bakımından yüksek sıvılardan kaynaklandığını göstermektedir (Ohmoto, 1972).

Çalışma alanı içerisinde ikinci tespit edilen önemli cevherleşme Hg (zinober) yataklanmasıdır. En önemli cıva cevheri olan zinober [HgS], düşük sıcaklıkta termodinamik açıdan en kararlı formudur (Barnett vd., 2001). Zinnobar, 345°C'de polimorf'u olan metazinober'a dönüşür (Dickson & Tunell, 1959). Epitermal sistemler yüzeye yakın kesimlerde (<1,5 km) oluşurlar ve güçlü bir oranda meteorik sulardan etkilenirler (Henley & Ellis, 1983; Taylor, 2007). Cevher mikroskop çalışmasında tespit edilen zinober ve metazinoberin birlikteliği, Hg cevherinin yüzeyden kaynaklanan metoerik suların dolaşımı ile intrüzyondan ısınarak zinober minerallerinin bir kısmını metazinobere dönüştürmüştür.

Yapısal kontrollü epitermal sistemlerde gömülü intrüzyondan kaynaklanan cevherli akışkanların soğuyarak yükseldiği alanlarda maden yatak oluşumuna imkân verirler. Yükselen cevherli akışkanlar yüzeye yakın alanlarda oksitlenerek Au çökelmesine neden olurlar (Corbett, 2012).) Mehmetler Yurdu Sivrisi Tepe (Gümüşler güney kesimi) cevherleşmesinde 37,3 ppm'e kadar ulaşan altın, yerel olarak yüzeye yakın zonlarda oluşur (Kuşcu & Erler, 1993). Ören Dere (Gümüşler GD) içerisinde dere kumu bate örneklerinde 18 adet nabit altın tanesi tespit edilmiştir (Yalçın & Çopuroğlu, 2001). Bu veriler, çalışma alanı içerisinde alınan örneklerde 70 µm'ye boyuta çıkan nabit altın tanelerin varlığı ile uyumludur.

5. SONUÇLAR

Gümüşler (Niğde) cevherleşmesinin ana cevher minerali stibnittir. Jeokimyasal analizlerde maksimum %43,13 Sb elementi tespit edilmiştir. Sb elementinin sadece stibnit (Sb₂S₃) mineralinin içerisinde olduğu kabul edilirse (alterasyon sonucu olusan ikincil mineraller ihmal edilmesi durumunda) analizi yapılan örnek (örnek no:H1)içerisinde molekül ağılığı yöntemine göre; %60,25 Sb₂S₃ minerali bulunmaktadır. Elde edilen bu oran Gümüsler Sb cevherlesmesinin önemli bir konuma sahip maden vatağı olduğunu göstermektedir. Stibnit ile birlikte Hg (zinber ve metazinober) cevherleşmesinin mineralojik-petrografik özelliklerine maden yatağı olarak tanımlanabilir. Stibnit ve Hg yatakları, Niğde metamorfik kayaçları ile güçlü bir konumsal ilişki göstermektedir. Cevherleşmeler sadece Gümüşler litodemi içerisinde bulunmaktadır. Ana cevher minerali olan stibnit cevherleşmesi sonrası tektonizmadan etkilenmiştir. Tektonizma sonucu deformasyon yapıları olan kırık ve çatlaklar ile ikizlenme yapıları meydana gelmiştir. Cıva cevherinin ana cevher minerali zinober olup, süperjen ortamda meteorik suların döngüsünde intrüzyondan kaynaklanan ısınma sonucu metazinobere dönüşmüştür. Diğer bir önemli cevherleşme nabit Au tespit edilmiştir. Nabit altın sadece kuvars damarlarında ve kuvars minerali içerisinde tespit edilmiştir. Çok değişkenli istatistiksel analizlerden korelasyon analiz ve ikili element analiz sonuçlarına göre antimon (Sb) elementi ile As, Pb ve Ba arasında pozitif bir birliktelik bulunurken, Cu, Zn ve Mo elementleri arasında negatif bir birliktelik bulunmaktadır. Tespit edilen pozitif ve negatif birliktelikleri gömülü cevherlerin tespiti için kullanılabilir.

ÇIKAR ÇATIŞMASI

Yazarlar çıkar çatışması beyan etmemektedir.

KAYNAKLAR

Akçay, M. (1995). Gümüşler (Niğde) yöresi Sb±Hg±W cevherleşmelerinin jeolojik, mineralojik ve altın potansiyeli yönünden incelenmesi. *Türkiye Jeoloji Bülteni*, *38*(2), 23-34.

Altuncu, S., Tümüklü, A., & Özgür, F. Z. (2018a). Niğde masifi metalik cevherleşmelerinin mineralojisi ve jeokimyası. *Niğde Ömer Halisdemir Ün. Mühendislik Bilimleri Dergisi*, 7(3), 1101-1106. doi:<u>10.28948/ngumuh.502269</u>

Altuncu, A. Tümüklü, A., & Özgür, F. Z. (2018b). Trace Elements Geochemistry of Nigde (Turkey) Antimony Deposits. *Journal of Scientific and Engineering Research*, 5(5), 622-631.

Atabey, E., & Ayhan A. (1986). Niğde-Ulukışla-Çamardı-Çiftehan Yöresinin Jeolojisi. MTA Raporu, No: 8064.

Barnett, M. O., Turner, R., & Singer, P. C. (2001). Oxidative dissolution of metacinnabar (β -HgS) by dissolved oxygen. *Applied Geochemistry*, *16*(13), 1499-1512. doi:<u>10.1016/S0883-2927(01)00026-9</u>

Blumenthal, M. (1941). Un aperçu de la Ğologie du Taurus dans les vilayets des Niğde et d'Adana: Maden Tetkik Arama Enstitüsü Yayınları, B. 6, 195 s.

Blumenthal, M. (1963). Le Système structural du Taurus Sud - Anadolien: in Livre à mémoire du Prof. Fallat, Mém hs-sér. Géol. France, t. II, S. 611-682.

Çinku, M. C., Hisarli, Z. M., Yılmaz, Y., Ülker, B., Kaya, N., Öksüm, E., Orbay, N., & Üçtaş Özbey, Z. (2016). The tectonic history of the Niğde-Kırşehir Massif and the Taurides since the Late Mesozoic: Paleomagnetic evidence for two-phase orogenic curvature in Central Anatolia. *Tectonics*, *35*, 772-811. doi:10.1002/2015TC003956

Corbett, G. J. (2012). Structural Controls to, and Exploration for, Epithermal Au-Ag Deposits Structural controls to, and exploration for, epithermal Au-Ag deposits. *Australian Institute of Geoscientists Bulletin*, *56*, 43-47.

Dennis, R. A. (1970). The Mineralization at the Hg-Sb-W Mine near Nigde, South-Central Turkey. M.Sc Thesis, Swansea University. (unpublished)

Dickson, F. W., & Tunell, G. (1959). Stability relations of cinnabar and metacinnabar. *American Mineralogist*, 44(5-6), 471-488.

Ercan, T. (1986). Cenozoic volcaismm of central Anatolia. Maden Tektik ve Arama Dergisi, 107,107-114.

Evans, A. H. (1993). Ore Geology and Industrial Minerals, third edition, Blackwell Scientific, Oxford, 390 s.

Fayon, A. K., & Whitney, D. L. (2007). Interpretation of tectonic versus magmatic processes for resetting apatite fission track ages in the Niğde Massif, Turkey. *Tectonophysics*, 434(1-4), 1-13. doi:10.1016/j.tecto.2007.01.003

Gautier, P. E., Bozkurt, E. Hallot, E., & Dirik, K. (2002). Dating the exhumation of a metamorphic dome: Geological evidence for pre-Eocene unroofing of the Niğde Massif (central Anatolia, Turkey), *Geol. Mag.*, *139*, 559-576.

Göncüoğlu, M. C. (1977). Geologie des Westlichen Nigde Massivs. PhD Thesis, Borm. (unpublished)

Göncüoğlu, M. C. (1981a). Niğde Masifinin Jeolojisi. İç Anadolu'nun Jeolojisi Sempozyumu, TJK 35. Bilimsel ve Teknik Kurultayı, Bildiriler Kitabı: 16-19.

Göncüoğlu, M. C. (1981b). Niğde Masifinde viridin-gnaysın kökeni. *Türkiye Jeoloji Kurumu Bülteni*, 24(1), 45-51.

Göncüoğlu, M. C. (1986). Geochronological data from the southern part (Nigde area) of the Central Anatolian Massif. *Bulletin of the Mineral Research and Exploration Institute of Turkey*, 105-106, 83-96.

Henley, R. W., & Ellis, A. J. (1983). Geothermal systems ancient and modern: A geochemical review. *Earth-Science Reviews*, *19*, 1-50. doi:10.1016/0012-8252(83)90075-2

İleri, S. (1975) Antimon yataklarında jeolojik konum. Türkiye Jeoloji Kurumu Bülteni, 18(1-2,) 41-47.

Kleyn, V. D. (1970). Recommendation of Exploration for Mineralization in the South western Part of Nigde-Çamardi Massif. MTA Report, Ankara. (unpublished)

Kuşçu, İ., Erler, A., & Göncüoğlu, M. C. (1993). Geology of The Çamardı (Niğde-Turkey) Region. *Geosound*, 23, 1-16.

Laurence, R. (2004). Introduction to ore-forming processes, New York, Blackwell Science, 382 s.

Morteani, G. Ruggieri, G. Möller, P., & Preinfalk, C. (2011). Geothermal mineralized scale in the pipe system of the geothermal Piancastagnaio power plant (Mt. Amiata geothermal area): a key to understand the stibnite, cinnabarite and gold mineralization of Tuscany (central Italy). *Mineralium Deposita*, 46, 197-210.

Ohmoto, H. (1972). Systematics of sulfur and carbon isotopes in hydrothermal ore deposits. *Econ. Geol.*, 67(5), 551-578.

Okay, A. C. (1955). Niğde Çamardı ve Ulukışla arasındaki bölgenin jeolojisi. MTA Raporu, No:2381.

Oygür, V., Erkale, H. E., Erkan, N. & Karabalık, N. (1984). Niğde Masifi Demir Cevherleşmeleri Maden Jeolojisi Raporu. MTA Raporu, No:7521.

Özgüneyli, A. (1978). Niğde-Çamardı kristalin masifi genel prospeksiyon çalışması ve demir-baz metalwolfram ve altın cevherleşmeleri hakkında çalışma raporu. MTA Raporu, No:6851.

Schwarz-Schampera, U. (2014). Antimony. In: G. Gunn (Eds.) Critical Metals Handbook (pp. 70-98). UK, John Wiley & Sons, Ltd.

Seal II, R. R, Schulz, K. J., & DeYoung, J. H. (2017). Critical Mineral Resource of the United States-Economic and Environmental Geology and Prospects for Future Supply. Professional Paper 1802-C doi:<u>10.3133/pp1802C</u>

Stanton, R. L. (1972). Ore petrology. McGraw-Hill, New York, 713 p.

Taylor, B. E. (2007) Epithermal gold deposits. In: Goodfellow W. D. (Eds) Mineral Deposits of Canada-a synthesis of major deposit types, district metallogeny, the evolution of geological provinces and exploration methods. Geological Association of Canada, Mineral Deposit Division, Special Publication, No. 5, pp 113-139.

Tromp, S. W. (1942). Nigde-İncesu, Kızılırmak ve Tuz Gölü arasında bulunan mıntıkaların jeolojik etüdü. MTA Raporu, No:1456.

Tümüklü, A., Altuncu S., & Özgür, F. Z. (2018) Niğde masifinin maden yatakları yönünden değerlendirilmesi. *Niğde Ömer Halisdemir Üniversitesi Mühendislik Bilimleri Dergisi*, 7(3), 1119-1123.

Viljoen, R. P., & İleri, S. (1973). Mineralization The Geology and of Portions in the Pozantı Dağı (Niğde) Massif of South Central Turkey, Johannesburg Consol. Invest. Co. Ltd. Geol. Res. Dept., Rep. No:39, 59p. (unpublished)

Whitney, D. L., & Dilek, Y. (1998). Metamorphism during crustal thickening and extension in central Anatolia: The Niğde metamorphic core complex. *Journal of Petrology*, *39*(7), 1385-1403.

Whitney, D. L., Teyssier, C., Dilek, Y., & Fayon, A. K. (2001). Metamorphism of the Central Anatolian Crystalline Complex, Turkey: Influence of orogen-normal collision vs. wrench dominated tectonics on P-T-t paths. *Journal of Metamorphic Geology*, *19*(4), 411-432. doi:<u>10.1046/j.0263-4929.2001.00319.x</u>

Whitney, D. L., Teyssier, C., Fayon, A. K., Hamilton, M. A., & Heizler, M. (2003). Tectonic controls on metamorphism, partial melting, and intrusion: Timing of regional metamorphism and magmatism of the Niğde Massif, Turkey. *Tectonophysics*, *376*(1-2), 37-60. doi:10.1016/j.tecto.2003.08.009

Yalçın, F., Kılıç, S., Nyamsari, D. G., Yalçın, M. G., & Kılıç, M. (2016). Principal Component Analysis of Integrated Metal Concentrations of Bogacayi Riverbank Sediments in Turkey. *Pol. J. Environ. Stud.*, 25(2), 471-485. doi:10.15244/pjoes/61009

Yalçın, M. G. (1998). Ecemiş fay kuşağı batı bloğundaki Çamardı ve gümüşler antimuan yataklarının morfolojik yapısal ve jenetik yönden karşılaştırılması. Niğde Üni. Jeo. Müh. Workshop I, Niğde, Türkiye, 5-8 Nisan, 150-162.

Yalçın, M. G., & Çopuroğlu, İ. (2001). Niğde Masifi Metalik Maden Yataklarının Mineralojisi ve Jenezi. *Geosound*, *38*, 49-65.

Yalçın, M. G., & İlhan, S. (2008). Major and trace element geochemistry of Terra Rossa soil in the Kucukkoras region, Karaman, Turkey. *Geochemistry International*, 46(10), 1038-1054. doi:10.1134/S001670290810008X

Yalçın, M. G., & Yaman, S. (1996). Gümüşler (Niğde) Antimuan-Cıva Cevherleşmesinin Mineralojik İncelenmesi, *Geosound*, 28, 189-201.

Yalçın, M. G., Şimsek, G., Ocak, S. B., Yalçın, F., Kalaycı, Y., & Karaman, M. E. (2013). Multivariate statistics and heavy metals contamination in beach sediments from the Sakarya Canyon, Turkey. *Asian Journal of Chemistry*, 25(4), 2059-2066. doi:10.14233/ajchem.2013.13309

Yalçın, M. G., Coşkun, B., Nyamsari, D. G., & Yalçın, F. (2019). Geomedical, ecological risk, and statistical assessment of hazardous elements in shore sediments of the Iskenderun Gulf, Eastern Mediterranean, Turkey. *Environmental Earth Sciences*, 78(15), 1-28. doi:10.1007/s12665-019-8435-5

Yıldız, M., & Bailey, E. H. (1978). Mercury Deposits in Turkey. *Geological Survey Bulletin*.1456. doi:10.3133/b1456

Yücel, B. M. (2020). Antik dönemden günümüze bir serüven: Antimuan. MTA Doğal Kaynaklar ve Ekonomi Bülteni, 29: 79-100.